

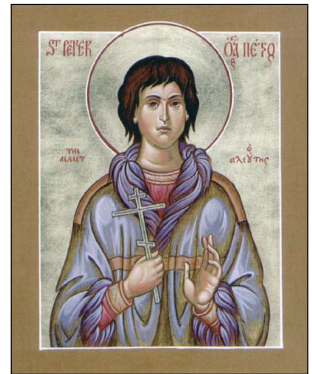
Ὁ Ἅγιος Γερμανὸς τῆς Ἀλάσκας καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυρ Πέτρος ὁ Ἀλεούτος

Μνήμη: 12η Δεκεμβρίου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Σέ, τὸν ἥρωα ἐν τοῖς βασάνοις, καὶ ἀθλήσαντα φρικτῶς ἐν πάγοις, Νεομάρτυρα Πέτρον τιμήσωμεν, τῶν Ἀλεούτων ἐλπίδα καὶ καύχημα, καὶ τῶν ἐν δούλοις λαῶν ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυρ ἐνδοξε, τὸν πάντων Θεὸν ἰκέτευε, τὸ ἔαρ εἰσελθεῖν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἄλιεύων ἄριστα, σύ, ὡς ξιφίας, συλληφθεὶς τοῖς δάκρυσι καὶ ἀπηνῶς τεμαχισθεὶς, τοὺς Ἀλεούτους ἐδόξασες, ἅγιε Πέτρε, ἀγρεύσας Παράδεισον.

Μεγαλνάριον

Ἄνθος τοῦ χειμῶνος τὸ ἀρκτικόν, ἐν Ἀλάσκα θάλλει πνεόν ἄρωμα θεϊκόν, δεῦτε εὐφρανθῶμεν καὶ θέσωμεν τὸν Πέτρον εἰς θεϊαν ἀνθοδέσμη τῆς συνειδήσεως.

* * *

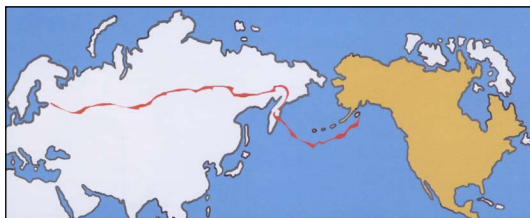
Στὴν μακρινὴ παγωμένη Ἀλάσκα καὶ στὰ ὄμορφα Ἀλεούτια Νησιά της, πρὶν περίπου δύο αἰῶνες, γεννήθηκε ἓνα ἀγόρι, ὁ Ἐσκιμῶς Κούγκακναγκ.

Μεγάλωσε καὶ ἔζησε ὅπως ὅλοι οἱ Ἐσκιμῶοι, παλεύοντας γιὰ ἐπιβίωση μέσα στὸν ἀφιλόξενο γιὰ τὸν ἄνθρωπο Ἀρκτικὸ Κύκλο. Ὅμως ὁ Θεὸς μας εἶχε στὸ σχέδιό Του νὰ τὸν ἀναδείξει Πρωτομάρτυρα καὶ

Νεομάρτυρα τῆς Ὁρθοδοξίας
στὴν Ἀμερικανικὴ Ἥπειρο!

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ ἱστορία
τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀλεού-
τιου, τοῦ Ἐσκιμῶου Ἁγίου!

* * *

Στὰ 1793, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ρωσίας
καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Σιβηρία, ὀκτὼ Ρῶσοι
Μοναχοὶ καὶ Ἱερεῖς Ἱεραπόστολοι ξε-
κίνησαν ἓνα μακρινὸ ταξίδι πρὸς τὴν
Ἀλάσκα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ
τὴν Ἁγία μας Ὁρθοδοξία.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα ὀλόκληρο χρόνο, στὰ
1794, ἔφτασαν στὸ μακρινὸ τους προορισμὸ καὶ στὸ νησὶ Κόντιακ.

Ἐκεῖ τελείωσε τὸ ταξίδι τους καὶ ἄρχισε ἡ εὐλογημένη ἐργασία τους
ποῦ ἦταν ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῶν κατοίκων τῆς παγωμένης Ἀλάσκας.

Ἀνάμεσα στοὺς πρώτους αὐτοὺς Ὁρθόδοξους Ἱεραποστόλους ἦταν
καὶ ὁ Μοναχὸς Γερμανός, ποῦ ἔμελλε νὰ γίνεῖ ἀργότερα ἓνας λαμπρὸς
καὶ δοξασμένος Ἅγιος, ὁ Ἅγιος Γερμανὸς τῆς Ἀλάσκας.

Ἦταν ὁ ἀγαπημένος καὶ σεβαστὸς προστάτης καὶ ὁ βοηθὸς τῶν
κατοίκων τοῦ νησιοῦ Κόντιακ, γιὰ τὴν ἡ καρδιά του ἦταν γεμάτη μετὴν
ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκανε πολλὰ καὶ μεγάλα θαύματα μετὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ ἀκόμα
ὅσο ἦταν σὲ τούτη τὴν σύντομη ζωὴ.

Ἦμως τὰ θαύματά του συνεχίζονται ἀκόμη καὶ στὶς μέρες μας, πολλὰ,
πολλὰ χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν κοίμησή του.

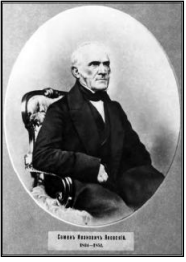
Ἦ τάφος του καὶ τὰ λείψανά του στὸ νησὶ Σπρούς, δίπλα στὸ νησὶ
Κόντιακ, στὸ μέρος ποῦ ἔζησε ὅλο τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του, εἶναι
ὡς καὶ σήμερα ἓνας ἀγιασμένος τόπος καὶ ἓνα ἱερὸ προσκύνημα τῶν
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

* * *

← Ἁλεούτοι καὶ
τὸ Νησὶ Σπρούς →
τῆς ἐποχῆς τῶν
Ἁγίων Γερμανοῦ
καὶ Πέτρου

• Ο Συμεών Γιανόφσκυ, ἦταν ἀπὸ τὸ 1817 ὡς τὸ 1821 Κυβερνήτης ὄλων τῶν Ρωσικῶν Ἀποικιῶν στὴν Ἀμερική. Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς μετὰ τὸ ὄνομα Σέργιος.

• Ο Γιανόφσκυ περιγράφει με λεπτομέρειες τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ π. Γερμανοῦ.

«Θυμᾶμαι πολὺ καλὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντα. Ἔλαμπε ὁλόκληρο, φαινόταν πῶς εἶχε χάρη πάνω του. Τὸ χαμόγελό του ἦταν ζεστό, ἡ ματιά του γλυκιά, σὲ τράβαγε κοντά του. Οἱ τρόποι του ταπεινοί, ἡ ὁμιλία του εὐχάριστη. Τὸ ἀνάστημά του ἦταν μέτριο, ἡ ὄψη του πελιδνή, γεμάτη ρυτίδες. Τὰ μάτια του ἦταν γκριζοπράσινα καὶ φωτεινά. Λίγα γκριζὰ μαλλιά στόλιζαν τὸ κεφάλι του. Μιλοῦσε μᾶλλον σιγὰ καὶ πολὺ εὐχάριστα».

* * *

Ἀπὸ τὶς συνομιλίες του μετὰ τὸ Γέροντα, ὁ Γιανόφσκυ ἀναφέρει δύο περιστατικά.

«Κάποτε, γράφει, διάβαζα στὸ Γέροντα τὴν “Ὠδὴ στὴ θεότητα” τοῦ Ντερζάβιν¹. Ὁ Γέροντας ἐνθουσιάστηκε, ἔμεινε ἐκστατικὸς καὶ μοῦ ζήτησε νὰ διαβάσω λίγο ἀκόμα· μετὰ με ρώτησε: “Εἶναι δυνατὸ αὐτὰ νὰ ἔχουν γραφτεῖ ἀπὸ ἓνα συνηθισμένο, μορφωμένο ποιητὴ;”. Τοῦ ἀπάντησα: “Ναί, ἦταν πολὺ διαβασμένος”. “Ἦταν ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ Θεό”, συμπέρανε ὁ Γέροντας».

* * *

«Μιὰν ἄλλη φορά, συνεχίζει ὁ Γιανόφσκυ, τοῦ ἔλεγον πῶς οἱ Ἰσπανοὶ αἰχμαλώτισαν στὴν Καλιφόρνια δέκα τέσσερις Ἀλεούτιους.

Οἱ Ἰησουῖτες² τοὺς πῆζαν ν’ ἀσπαστοῦν τὴν πίστη τῶν Καθολικῶν, ἐκεῖνοι ὅμως δὲ δέχονταν μετὰ τίποτα. “Εἴμαστε χριστιανοί”, ἀπαντοῦσαν.

Οἱ Ἰησουῖτες ἀντέτειναν: “Ὁχι, εἶστε αἰρετικοὶ καὶ σχισματικοί. Ἄν δὲν ὑποκύψετε ν’ ἀποδεχτεῖτε τὴ δική μας πίστη, θὰ σᾶς βασανίσουμε μέχρι θανάτου”.

Τελικὰ τοὺς ἔβαλαν στὴ φυλακὴ ἀνὰ δύο. Τὸ βράδυ ἦρθαν στὴ φυλακὴ οἱ Ἰησουῖτες μετὰ λάμπες καὶ ἀναμμένα κεριὰ κι ἄρχισαν πάλι νὰ τοὺς πιέζουν γιὰ ν’ ἀσπαστοῦν τὴν πίστη τῶν Καθολικῶν.

“Εἶμαστε χριστιανοί, ἀπαντοῦσαν οἱ Ἀλεούτοι, δὲν ἀλλάζουμε τὴν πίστη μας”. Οἱ Ἰησουῖτες ἀρχίζαν νὰ βασανίζουν ἕναν, μπροστὰ στὰ μάτια τῶν ἄλλων. Ἔσπαζαν μιὰ ἀρθρωση τῶν ποδιῶν του, μετὰ μιὰ ἄλλη καὶ στὴ συνέχεια τὶς ἀρθρώσεις τῶν δαχτύλων, τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη. Μετὰ κομμάτιασαν τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια του.

Τὸ αἷμα ἔτρεχε, ὁ μάρτυρας ὅμως ὑπόμενε κι ἐπανελάμβανε σταθερά, τὴν ἀπάντηση: **“Εἶμαι χριστιανός”.**

Τελικά, ἀπὸ τὰ βασανιστήρια καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ αἵματος πέθανε.

Τὴν ἄλλη μέρα οἱ Ἰησουῖτες ἀπειλήσαν πὼς θὰ βασανίσουν τὸ φίλο του μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Τὴν ἴδια νύχτα ὅμως ἔλαβαν ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Μόντερεϋ νὰ μεταφέρουν ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους Ἀλεούτους ἐκεῖ. Ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα ὄλοι, ἐκτὸς ἀπὸ κεῖνον ποὺ θανατώθηκε, ἔφυγαν.

Αὐτὸ μοῦ τὸ διηγήθηκε ὁ φίλος ἐκείνου ποὺ μαρτύρησε καὶ ποὺ τελικὰ γλύτωσε τὰ βασανιστήρια. Γιὰ ὄλ' αὐτὰ ἔκανα μιὰ ἀναφορὰ στὴν Πετρούπολη. Ὅταν τέλειωσα τὴν περιγραφή μου, ὁ π. Γερμανὸς μὲ ρώτησε:

- Ποιό ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεούτου;
- Πέτρος, ἀπάντησα, ἀλλὰ δὲν θυμᾶμαι τὸ ἐπώνυμό του.

Ὁ Γέροντας σηκώθηκε ὄρθιος, στάθηκε μπροστὰ στὴν εἰκόνα, ἔκανε μ' εὐλάβεια τὸ σταυρό του καὶ εἶπε:

“Ἄγιε νεομάρτυρα Πέτρο, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

«Ἄγιε Γέροντα, ἔχουμε ἕνα Μάρτυρα τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ Σὰν Φρανσίσκο».

* * *

Ἡ ἀγιοκατάταξη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀλεούτιου ἔγινε τὸ 1980 καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴ μνήμη του στὶς 24 Σεπτεμβρίου, καθὼς ἐπίσης καὶ στὶς 12 Δεκεμβρίου, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους Ἁγίους τῆς Ἀλάσκας.

**«ἌΓΙΕ ΜΑΡΤΥΡΑ ΠΕΤΡΟ ΑΛΕΟΥΤΙΕ,
ΠΡΕΣΒΕΥΕ ΓΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ».**

-
1. Σημ. Μετ. Ὁ Ντερζάβιν ἦταν ὁ μεγαλύτερος καὶ πιὸ πρωτότυπος ποιητὴς τῆς Ρωσίας τὸν 18ο αἰῶνα. Τὰ τελειότερα δημιουργήματά του εἶναι τὰ λυρικά του ποιήματα καὶ οἱ ὠδές του.
 2. Στὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ κληρικοὶ τῶν παπικῶν τῆς περιοχῆς ἦσαν Φραντσιακανοὶ καὶ ὄχι Ἰησουῖτες· μᾶλλον πρόκειται γιὰ λάθος τοῦ συγγραφέα.

Πηγὲς καὶ Βοηθήματα:

- α) **Πέτρου Μπότση** (μετ., ἐπιμ.), Ἅγιος Γερμανὸς τῆς Ἀλάσκας, Φιλοκαλία τῶν Ρώσων Νηπιτικῶν - Γ', Ἀθήνα 1995.
- β) **Αὔρας Οἰκονομάκου - Ἄλ Χόπκινς**, Πέτρος ὁ Ἀλεούτιος - Ὁ Ἐσκιμῶος Ἅγιος τῆς Ἀλάσκας, Ἀθήνα 2010.
- γ) Fort Ross Bicentennial, 2012: Russian Orthodox Church Concelebration, ἐκδ. Fort Ross Bicentennial Church Committee, Western American Diocese (Russian Orthodox Church Outside of Russia), San Francisco CA, 2012.